

Overweging zondag 7 oktober 2012 Gezinsdienst Ark van Noach ds. Stefan Dijkhuizen

Overweging:

Gemeente, jongens en meisjes,

jullie weten allemaal dat het in het verhaal van jullie project over de ark gaat over Noach.

Bijzondere naam eigenlijk. Je hoort hem niet zo vaak, niet op school in ieder geval. We kennen wel een Noa, maar geen Noach.

Bijna alle namen hebben een betekenis. Luca bijvoorbeeld komt misschien wel van 'luce', en betekent 'licht'. En Jaron - dat moest ik wel even opzoeken - kan 'zingen' betekenen, of ook 'heilig'. En Eva 'leven geven'.

Maar weet iemand wat de naam Noach betekent? ...

De naam Noach betekent 'troost', iemand die troost geeft. Als je veel moet huilen, als je verdrietig bent, dan is het fijn als iemand je tranen droogt.

Zou het verhaal over Noach misschien een troostverhaal zijn...?

Wat weten we verder over deze Noach?

Er staat in dat oude verhaal dat God alleen bij Noach en zijn familie nog iets goeds vond. Noach deed als enige nog wat God eigenlijk wilde van de mensen. Alsof hij met God kon wandelen.

Noach kon niet alleen heel goed naar God luisteren, hij was ook een goede timmerman. Anders krijg je nooit zo'n mooie boot.

Maar misschien was hij ook wel een hele goede dominee. Want met zijn getimmer en zijn gezaag liet hij aan alle mensen weten: God wil een schone aarde, God wil dat aarde en hemel weer bij elkaar kunnen horen. En God zal redden, door het donker en door het water heen.

Die ark is dus eigenlijk een houten preek. Een goede preek. Maar de mensen luisteren niet. 'Na ons de zondvloed!' lachen ze spottend. En met tranen in zijn ogen ziet God het allemaal aan.

Hoe zou die ark in het echt er toch hebben uitgezien?
En bestaat 'ie nog?

Sommige mensen zijn hem gaan zoeken. Maar dat heeft niet zo veel zin denk ik. Gelukkig hebben wij nu zo'n mooie hier in de kerk, dan kunnen we altijd aan dat verhaal denken.

En als je eens een keertje tijd hebt, ga dan in Dordrecht kijken. Daar heeft iemand de ark nagebouwd. In het echt, en precies net zo groot. Hier zie je de plaatjes. ...

Maar zijn de mensen dan echt zo slecht, dat God spijt krijgt van de schepping?

Wij kunnen toch niet allemaal zoals Noach zijn? Zou jij een boot op het droge bouwen? Of op reis gaan zonder te weten waarheen?

Misschien wel als we nu eens allemaal proberen een beetje meer troost te brengen in deze wereld. Of in ieder geval blijven doen waarvoor we hier zijn: Zorgen voor de aarde, voor elkaar, en leven zoals God het bedoeld heeft.

Want als je heel eerlijk bent, zijn de mensen ook nu nog niet zoveel anders. In onze wereld maken we er vaak maar een zootje van.

Deze week was het diierendag.

Ik zag een paar bijzondere dierenfoto's in de krant staan. En ik moest meteen denken aan het verhaal van de ark.

Deze foto's zijn gemaakt in Japan. Misschien weten jullie wel dat daar vorig jaar door een enorme aardbeving een vloedgolf uit de zee over het land stroomde. Net als bij de ark van Noach.

Maar misschien nog wel erger was wat daarna gebeurde: Kerncentrales, met gevaarlijke radioactieve straling, stortten ook in. En niemand mocht meer daar wonen, en misschien wel heel veel mensen zijn al ziek. Of zijn hun huis kwijt.

En de dieren? Die lopen daar nu vergeten rond. Dat krijg je als we niet goed zorgen voor onze wereld.

Als Noach klaar is, en alle dieren en mensen aan boord zijn gegaan, doet God de deur van de ark heel voorzichtig dicht. Hij lijkt wel op een mama of een papa, die bij het naar bed gaan zegt: 'Stil maar, hier, een zoen, en niet bang zijn hoor, want straks, na het donker, wordt het echt weer morgen.'

Maar God moet wel huilen. Heel veel tranen vallen er.

En voor de dieren en de mensen in de ark is het ook spannend. Zou het wel goed komen?

Een half jaar lang dobbert de ark op het water. Een half jaar! Geen land te zien, geen leven meer. Maar dan denkt God weer aan de mensen. Als je dát hoort in de Bijbel, dan betekent dat echt iets. Niet zoals even denken aan je oma of opa, of aan je huiswerk, maar omdat je echt weer bij elkaar

wilt zijn, omdat je iemand zo mist. God wil weer met de mensen zijn. God redt, ook al is het pikkedonker, ook al staat het water je aan de lippen.

En 'bom', als de ark vast komt te liggen, is er ook weer land. Noach laat na nog eens 40 dagen wachten een raaf los. Dat is een rover, een onrustig beest, maar misschien laat hij zien waar land is. Maar hij komt weer terug. En daarna doet Noach hetzelfde met een duif. Dat is een dier dat graag bij mensen woont. Als die land vindt, dan is er ook land voor mensen!

En na de tweede keer komt die duif dan met dat takje. Een olijftakje. Vrede betekent het ook wel, dat wist iedereen in het oude Israël. En als er vrede onder mensen is, kun je goed leven. Anders niet.

Als Noach dan met zijn familie en alle dieren uit de ark komt, bedanken ze God. En God is ook blij, en hij zegent Noach en zijn familie. Dat betekent dat Hij ze heel veel goeds toewenst, maar dat de mensen nu ook zelf heel veel goeds moeten gaan doen. God kan het niet alleen.

En tot slot komt er dan die regenboog. Hebben jullie die de afgelopen tijd ook een paar keer gezien? Wij hebben het zelfs op de foto gezet. ...

Alsof God wil zeggen: Dit gebeurt nooit meer. Altijd zal het nu dag en nacht zijn, zomer en winter, heet en ook koud, maar altijd zal Ik er bij zijn.

Hemel en aarde horen weer bij elkaar! De hemel is er voor de aarde. En wij mensen, wij moeten elkaar het leven geven en gunnen op aarde, die er voor iedereen is. Onder één hemel, onder dezelfde regenboog.

Is het nu een troostverhaal?

Wat geeft je nu echt troost, als je heel verdrietig bent?

Als papa of mama toch zegt; 'Ik zal er altijd voor je zijn!'

Nu is het nog donker, maar het wordt weer licht, echt waar!

Als er donkere wolken zijn, kijk dan goed omhoog, en speur de hemel af, of je ergens die prachtige boog ziet. Wees maar niet bang, voor altijd en voor overal. Ik zal er voor je zijn. Wat een troost hè? Amen.

